

4) створювати умови для технічного переоснащення та реконструкції основних фондів;

5) підвищувати рівень організації виробництва в галузі та інше.

Максимально задовольняючи потреби споживачів, господарник відповідною організацією господарювання домагається економії виробничих факторів, зменшення зайвих втрат, тобто здійснює раціональне господарювання. Проте безгосподарність, низький рівень організації господарювання – це вкрай негативні явища – можуть бути в ринковій економіці, що є одним з факторів банкрутства підприємств.

Підсумовуючи вищесказане, можемо зробити висновок, що проблема спаду промислового виробництва є досить актуальною на сьогоднішній день і вимагає розробки та реалізації негайних дій як від держави, так і від регіональних органів влади. Вирішення даної проблеми пов'язане із запровадженням найновіших досягнень наукового прогресу та розвитком високотехнологічних галузей промисловості.

Література:

1. Державна служба статистики України : офіційний веб-сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

2. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України : офіційний веб-сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/?lang=uk-UA>.

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ І РОЗВИТКУ ВЕНЧУРНОГО БІЗНЕСУ

Плахтій А.О.

*Науковий керівник: Попадинець О.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Венчурний капітал протягом останніх 25 років вважається феноменом розвитку американської промисловості. Завдяки саме цьому бізнес-інструментові було впроваджено переважну більшість розробок у новітніх галузях промисловості й медицини. А розпочалася сучасна галузь венчурного бізнесу підприємницькими інвестиціями, які були здійснені в кінці XIX ст. – заможними американськими родинами. Проте найперші інституції венчурного характеру виникли після II світової війни. Одним з перших став Масачусетський технологічний інститут, головною метою якого була комерційна реалізація технологій. У 1957 р. А. Рок зібравши 1,5 млн. дол. заснував фірму Fairchild Semiconductors. Саме він найперший використав термін «венчурний капітал». Одним з кроків до керованої на професійній основі венчурної індустрії став Закон США «Про інвестиції в малий бізнес» (1958 р.). Незважаючи на багаторічний розвиток венчурного підприємництва у Європі та стрімкий підйом ринку інноваційних технологій Азії, США і надалі вважаються безумовним лідером в області ВБ.

До кінця ХХ століття на США припадала половина світового обсягу ВК, в цій країні він є одним з головних джерел прямих інвестицій в акціонерний капітал підприємств і практично єдиним джерелом фінансової підтримки малих інноваційних підприємств на ранніх стадіях існування. Саме тому ВК став центром формування в США сучасної потужної індустрії прямих інвестицій.

Динамічний розвиток венчуру США у 60-ті роки ХХ ст. обумовив створення його інфраструктури й удосконалення взаємозв'язків між інститутами прямих інвестицій у цілому. У 1961 р. був сформований перший венчурний фонд розміром 5 млн. дол., з яких інвестовано було всього 3 млн. В 1973 р. створена Національна асоціація венчурного капіталу. Головною її метою було формування у суспільстві розуміння важливості венчурного бізнесу для економіки США і відстоювання інтересів венчурних підприємців.

Важливу роль у розвитку венчурної індустрії в Європі зіграли заходи державної політики. Уряди західноєвропейських країн створюють сприятливі умови для розвитку венчурних фондів. Наприклад, уряд Голландії гарантує покриття половини можливих збитків, пов'язаних з інвестуванням в приватні компанії. Венчурні фонди Голландії і Франції черпають інвестиційний капітал у найбільших банках і страхових компаніях, в Великобританії – в пенсійних фондах, які дають до третини всіх фінансових вливань. Це пояснюється тим, що в Великобританії на пенсійні фонди, які інвестують в венчурний бізнес, поширюється пільговий режим оподаткування. Таке цілеспрямоване державне втручання забезпечило швидкий розвиток венчурної індустрії в західноєвропейських країнах. Якщо на початку 1980-х років Західна Європа значно поступалася США за сумарним обсягом ВК, то вже на початку 1990-х років ці держави, разом узяті, наздогнали й перегнали американців.

В свою чергу країни з слабо розвинутими економіками створюють привабливі умови для венчурних підприємців і менеджерів з США та інших розвинутих країн. Одним з найяскравіших прикладів динамічної та успішної історії створення і розвитку високотехнологічних компаній і венчурного капіталу є Ізраїль. Сьогодні ця країна є світовим лідером розвитку ВБ. Ізраїль найбільш яскраво демонструє ефективність дії венчурного механізму. Але створення венчурної сфери в Ізраїлі пройшло шлях з 4-х етапів:

1. Початковий рівень (1969 – 1985 рр.). Існувала потреба в створенні бізнес-сектора, здійснюючого дослідження та наукові розробки, тому був створений Відділ головного вченого в Міністерстві промисловості. Запущена програма «BIRD» для координації спільних наукових проектів США та Ізраїлю.

2. Фаза початку зародження (1986 – 1992 рр.). Розпочинається зародження венчурної активності, відбувається подальший швидкий розвиток стартап-компаній, активна підтримка венчурного бізнесу, створення перших технологічних «інкубаторів», збільшення обсягів грантового фінансування.

3. Фаза стрімкого розвитку (1993 – 2000 рр.). Активний розвиток венчурного сектора, в т.ч. іноземного. Фінансування програм на ранніх стадіях.

4. Криза та розвиток венчурного бізнесу (від 2001 р. і до сьогодні). Відбувається криза високотехнологічного сектора і відновлення ринку

венчурного фінансування, розпочинається масштабне фінансування проектів на початковій стадії за допомогою створення спеціалізованих фондів, спостерігається розвиток міжнародних відносин і співробітництва.

Так Ізраїль шляхом співфінансування зумів порівняно швидко залучити іноземних венчурних інвесторів і менеджерів для перейняття їхнього досвіду.

Таким чином, венчурні інвестиції є важливою складовою розвитку економіки та НТП в світі. За допомогою їх відбувається впровадження інноваційних проектів, товарів та послуг, які можуть повністю задовольняти потреби людства у необхідному, створення нових робочих місць. Саме дрібні венчурні фірми дали путівку в життя таким винаходам, як електрографія, вакуумні лампи, кулькова ручка, пеніцилін, реактивний двигун, кольоровий фотопапір та ін. Для країн з наздоганяючої економікою організація венчурного бізнесу в провідних країнах має стати моделлю, до реалізації якої необхідно прагнути.

Література:

1. Венчурний капітал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://moodle.ipk.kpi.ua/moodle/mod/resource/view.php?id=32730>.

2. Чернадчук В.Д. Історія виникнення та розвитку венчурного фінансування. Український часопис міжнародного права. – 2000.

3. Денисенко О. П. Державна політика розвитку венчурного інвестування: зарубіжний досвід / О.П. Денисенко // Науковий вісник Академії муніципального управління. – Серія «Управління». – К., 2011. – № 2.

ПРОБЛЕМИ РАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Плахтій А.О.

*Науковий керівник: Шевченко І.Ю., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

XXI століття було ознаменовано появою нової глобальної проблеми – проблеми раціонального природокористування. Ні для кого не є секретом обмеженість природних ресурсів, у контексті чого актуалізується необхідність аналізу раціональності природокористування окремими суб'єктами господарювання та домогосподарствами, регіонами, державами тощо.

Метою дослідження є виявлення проблем раціонального природокористування в Україні.

Інформаційну базу дослідження склали статистичні дані Державної служби статистики України, що знаходяться у відкритому доступі.

З даних [1-4] можемо зробити наступні висновки:

- в Україні має місце динаміка зменшення утворення відходів, що є позитивною тенденцією. Разом з тим низьким залишається рівень утилізації відходів: так, у середньому лише 52% утворених відходів підлягає утилізації.